

Kun Árpád:

Absztinencia

1

Annyi idősen járom az éjszakát,
amennyit kamaszként sose jószoltam
magamnak. Azt hittem, ennyi
évet úgyse merek majd leélni.
Nem is mertem. Csak egyszeri
öngyilkosság helyett, feltűnés
nélkül többször meghaltam kicsit.

Ahogy lépek, kocsikulcs csörgi
a zsebemben, hogy biztonságos
az életem. Persze egy ilyen
kulcs sok nyelvet ismer. Itt északon
máshoz norvégul beszélne.
De csak magyarul csörögget,
mert nem találkozik senkivel.

2

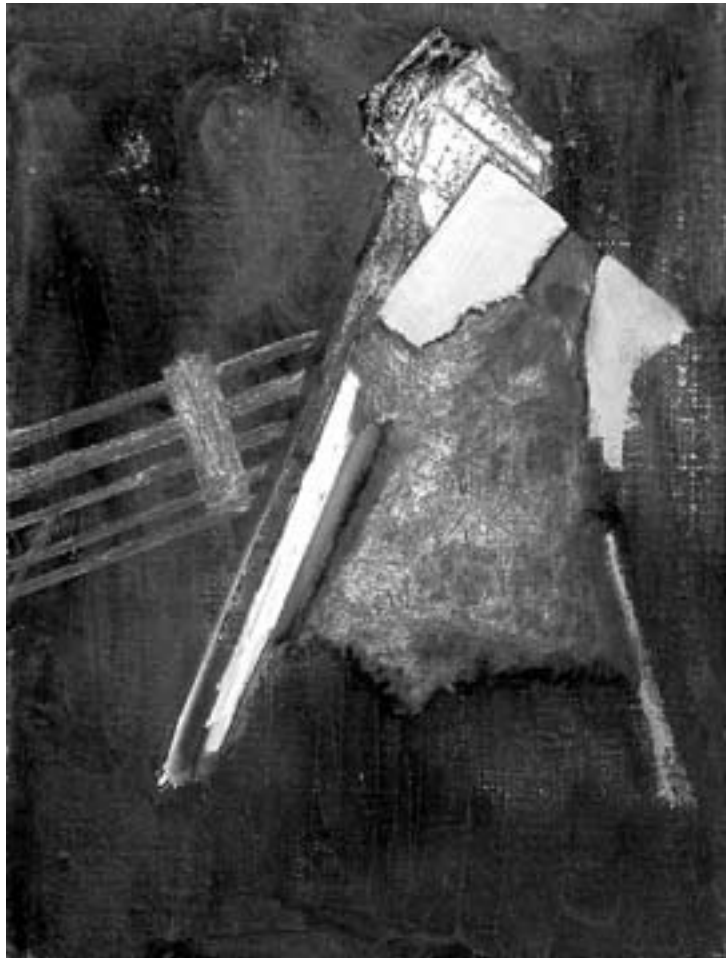
A norvégok mind otthon ülnek,
egyetlen társaságuk a második
énjük. Barátságosak vele, pedig
alig ismerik, mert fontos kérdést
feltenni egyiküknek sincs gusztusa.
Öntik magukba literszám a kávénak
felfőzött gleccservizet. Tudják,
bár sose mondanák, hogy
Délen mindenki hülyén hal meg,
aki nem tudja kandallótűz előtt
ropogtatni a mogyorós csokit.

Leszerepelni sötét, harmadik
énjüket küldik ki az éjszakába,
aki csak csetlik-botlik a lemű-
trágyázott birkafeleglőn.
Súlyos kételyek gyötrik embertelen
identitásával kapcsolatban.
Mámortalan alkoholista-ként
seggrészezen vagy seggjőzanul
hol óriást, hol törpét játszik.

3

A norvég luxusautókat nem
hagyja aludni a lelkiismeret.
Restélik, hogy benzinnel élnek,
szívesebben fogyasztanak
tobozt vagy feketeáfonyát,
és egy alvázukra telepedő taplóért
odaadnák fél légszákjukat.

Az egyik kiszimatol az éjszakába,
hosszá akarja nyomni orrát egy
rénszarvaséhoz, de csak a
zsebemben csörgő kulcsot
hallja meg. Felzúmmög és hazavisz.

Szentgróti Dávid: Babaruha